

Folketingets Retsudvalg

L 136 - ændring af erstatningsansvarsloven mv.

Resumé: I lyset af, at lovforslaget ifølge justitsministerens svar på Spørgsmål 2 til Retsudvalget bliver ændret væsentligt, foreslår Forsikring & Pension følgende:

1. Der nedsættes at udvalg, der skal gennemgå hele erstatningssystemet med henblik på at gøre det enkelt og gennemskueligt. Samtidig bør systemet indrettes således, at erstatningsniveauerne sikrer de skadelidte tilfredsstillende erstatninger på en måde, så der ikke kan spekuleres i at trække erstatningssagerne i langdrag. Herved begrænses antallet af tvister og retssager og dermed omkostninger til advokater, lægeerklæringer samt sagsbehandling i Arbejdsskadestyrelsen og i kommunernes socialforvaltninger.
2. At der på nogle punkter sker en præcisering af den tilbageværende del af L 136, således at lovændringen ikke i unødigt omfang giver anledning til usikkerhed og retssager med omkostninger for alle parter til følge.

Forsikring & Pension beklager, at justitsminister Lars Barfoed i svar på Retsudvalgets Spørgsmål 2 har oplyst, at han på det foreliggende grundlag vil fremsætte ændringsforslag til L 136, således at den foreslåede modregningsadgang og tilbagebetalingspligt i forhold til "for meget" udbetalt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste udgår af forslaget.

Forsikring & Pension understreger, at ønsket om at bevare disse elementer i forslaget ikke er for at spare på erstatningsudgifterne. Disses størrelse er og bliver et politisk spørgsmål. For Forsikring & Pension var det primære formål med modregningsadgangen og tilbagebetalingspligten i L 136 at skabe incitamenter til at få alle involverede parter, herunder de skadelidtes advokater, kommunerne, lægerne og Arbejdsskadestyrelsen, til at arbejde for erstatningssagernes afslutning på forsvarligt grundlag inden for rimelig tid og selvfølgelig med et fornuftigt økonomisk resultat for de skadelidte. Dette var også en grundlæggende forudsætning for den store reform af erstatningssystemet i 2002. Tanken var netop at hindre unødige tvister og retssager med deraf følgende omkostninger og usikkerhed. Det er velkendt, at usikkerhed om fremtiden, herunder økonomien, for mange skadelidte er et stort problem.

15.04.2011

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf. 41 91 91 91
Fax 41 91 91 92
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Claus Tønnesen
Juridisk rådgiver
Dir. 41 91 90 47
ct@forsikringogpension.dk

Vores ref. CT
Sagsnr. GES-2010-00050
DokID 287345

Brancheorganisation
for forsikringsselskaber
og pensionskasser

Forsikring & Pension foreslår derfor konkret:

Forsikring & Pension

1. Nedsættelse af et udvalg til at gennemgå hele erstatningsordenen

Forsikring & Pension mener, at L136 – populært sagt - i virkeligheden er tilføjelse af endnu en lap til et kludetæppe, som grundlæggende set ikke fungerer.

Af især to årsager:

- 1) De to erstatningssystemer i arbejdsskadesikringsloven hhv. erstatningsansvarsloven er ikke koordineret. De samlede ydelser efter de to love er ikke voldsomt forskellige, men ordningerne er bygget forskelligt op. Kommer en medarbejder til skade på arbejdet, kommer der i mange tilfælde til at køre to parallelle erstatningssager, hvis der er noget at bebrejde arbejdsgiveren i forbindelse med skaden.
- 2) Der er inden for erstatningsansvarsloven – i hvert fald i perioder med lavt renteniveau som netop i disse år - for stor forskel på størrelsen af de midlertidige, løbende erstatninger for tabt arbejdsfortjeneste og de varige kapitalerstatninger for erhvervsevnetab. Det betyder, at der mangler incitamenter til, at der sker en erstatningsmæssig afklaring, så snart det ligger klart, at der bliver et varigt erhvervsevnetab, der udløser erstatning.

Vores ref. CT

Sagsnr. GES-2010-00050

DokID 287345

Forsikring & Pension foreslår derfor, at der snarest nedsættes et udvalg, som skal kulegrave erstatningsordningerne i de to love og komme med et helt nyt forslag til erstatningsordninger, der meget gerne må være ens, og som fjerner mulighederne for at spekulere i at trække erstatningssagerne i langdrag. Udvalget bør herudover bl.a. også se på den manglende koordination af erstatningsreglerne og reglerne om flexjob.

2. Præciseringer af L 136

Som nævnt i den første henvendelse til af 18. marts 2011 til Retsudvalget om L 136 (Retsudvalgets bilag 4) kan Forsikring & Pension støtte de grundlæggende tanker i lovforslaget. Forsikring & Pension finder det derfor afgørende, at L 136 - bortset fra spørgsmålet om modregning og tilbagebetalingspligt - fastholdes i den foreliggende udformning.

Forsikring & Pension ser gerne dette præciseret i ministerens bebudede ændringsforslag, således at der ikke efterfølgende skabes usikkerhed herom med deraf følgende grundlag for tvister og retssager. Forsikring & Pension henviser i den forbindelse til spørgsmålene i punkt 1 i brevet til Retsudvalget af 18. marts 2011 (om den såkaldte handleret), som stadig er lige aktuelle at få afklaret under behandlingen af lovforslaget. Forsikring & Pension anmoder i den forbindelse om en bekræftelse på, at skadelidte ikke kan forbedre sin erstatningsmuligheder ved at undlade at anmelde erstatningskravet til ansvarsforsikringsselskabet.

Forsikring & Pension skal herudover pege på, at fjernelsen af adgangen til modregning og krav på tilbagebetaling kan have den meget uheldige og uacceptable konsekvens, at der i sager, der omfattes af begge erstatningslove, meget sent eller måske aldrig finder et slutopgør sted i arbejdsskadesagen. Dette har som konsekvens, at skadevolder eller dennes ansvarsforsikringsselskab får refundert den udbetalte erhvervsevnetaberstatning meget sent eller måske aldrig. Dette resultat vil være i strid med grundprincippet om, at arbejdsskadeforsikrin-

gen er den primære erstatningskilde, når en medarbejder kommer til skade på arbejdet.

Forsikring & Pension

Et eksempel kan illustrere problemstillingen:

En medarbejder kommer alvorligt til skade ved kørsel i arbejdsgiverens bil i arbejdstiden, og anmelder skaden til såvel arbejdsskadeforsikringen som den anden involverede bils ansvarsforsikring.

Vores ref. CT
Sagsnr. GES-2010-00050
DokID 287345

Det viser sig efter f.eks. 10 måneder, at skaden er så alvorlig, at ansvarsforsikringsselskabet for modpartens bil skønner, at det varige erhvervsevnetab bliver 60 %. Ansvarsforsikringsselskabet udbetaler derfor erhvervsevnetabserstatning til den skadelidte medarbejder i overensstemmelse hermed.

Arbejdsskadesagen ligger på grund af styrelsens lange sagsbehandlingstid og/eller fordi styrelsen mangler nødvendig dokumentation i form af lægeerklæringer mv. stadig uafsluttet i Arbejdsskadestyrelsen. Da skadelidte på det tidspunkt kan se, at arbejdsskadesagen ikke vil kunne ende med større erhvervsevnetab end 60 %, har skadelidte ikke længere noget motiv til at medvirke til afslutning af arbejdsskadesagen. En afslutning, der er nødvendig for, at bilens ansvarsforsikringsselskab kan få i hvert fald delvis dækning hos arbejdsskadeforsikringen for den udbetalte erhvervsevnetabserstatning.

Forsikring & Pension kan ikke på det foreliggende grundlag mere præcist vurdere den økonomiske betydning af disse sager, men det er Forsikring & Pensions vurdering, at problemstillingen vil være relevant i ganske mange af de alvorligere personskadesager. Det bemærkes i den forbindelse, at skadevolder/dennes ansvarsforsikringsselskab ikke anerkendes som parter i den sideløbende arbejdsskadesag.

Forsikring & Pension opfordrer til, at det i L 136 på ny bliver præciseret, at skadelidte generelt – også på grund af den almindeligt gældende tabsbegrænsningspligt - har pligt til at medvirke til erstatningssagens afslutning, således at arbejdsskadeforsikringen fastholdes som primær i tilfælde, hvor en medarbejder kommer til skade under arbejdet.

Forsikring & Pension gør opmærksom på, at tilsvarende situationer også kan foreligge i tilfælde, hvor den skadevoldende bil er selvforsikret af staten eller kommunen. Disse bliver heller ikke anerkendt som parter i arbejdsskadesagen.

Forsikring & Pension bidrager gerne med konkrete forslag og yderligere information, og skal i den forbindelse anmode om foretræde for Retsudvalget inden der skrives betænkning om L 136.

Med venlig hilsen

Claus Tønnesen